תאד"מ 47009-11-24 בוהארון צרפתי נ' בית מרקחת בריאות הדר בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יעקב גולדברג

תובעים מלי בוהארון

נגד

נתבעים בית מרקחת בריאות הדר בע"מ

העתק החלטה מפרוטוקול שניתנה בבית משפט מיום 10 ספטמבר 2026, כ"ח אלול תשפ"ו

פסק דין

בפניי תביעה בסכום 75,000 ש"ח שעניינה משלוח הודעות פרסומיות בניגוד להסכמת התובעת. הנתבעת היא חברה המפעילה בית מרקחת בכרכור, והתביעה הוגשה בהתאם לסעיף 30 א' לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982.

לטענת התובעת, בתקופה שבין חודש 4/23 ל- 9/24 שלחה הנתבעת לתובעת למעלה מ- 200 פרסומים מסחריים הנוגעים למוצר קנביס שהנתבעת משווקת. התובעת העידה כי בעבר, בהזדמנות אחת בודדה, רכשה אצל הנתבעת קנביס רפואי, וכי מאז החלה הנתבעת לשגר לה הודעות רבות, לעיתים מספר הודעות ביום, לרבות במהלך סופי שבוע וחגים. התובעת טוענת כי ההודעות נשלחו ללא הסכמתה. התובעת מוסיפה וטוענת כי היא סובלת מרגישות יתר להודעות וכי בשל מצבה הרפואי, שמפאת פרטיותה לא יפורט כאן, כל הודעה "מקפיצה" אותה.

לטענת התובעת בחודש 7/24 שיגרה לנתבעת הודעת "הסר" אולם הנתבעת התעלמה מן ההודעה והוסיפה לשגר לתובעת 48 הודעות נוספות.

הנתבעת מצידה מכחישה את מספר ההודעות הנטען על ידי התובעת. לטענת הנתבעת משלוח ההודעות היה בהסכמת התובעת.

במהלך ההליך כאן ניסתה הנתבעת לטעון כי אין מדובר בפרסומים מסחריים אלא בפרסומים שהם שירות, אולם טענה זו לא חזרה בסיכומים, וטוב שכך, באשר מדובר בפרסום מסחרי, גם אם יש בו יידוע של המעוניין בכך לגבי פרטים שונים הנוגעים לאספקת קנביס רפואי.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

הנתבעת מוסיפה וטוענת כי בחודש 7/24 כאשר התקבלה בקשת ההסר, הסירה את התובעת מרשימת התפוצה אחת אך לא ידעה כי התובעת כלולה ברשימת תפוצת נוספת.
הנתבעת הצביעה על כך שהודעת הסר נוספת ששיגרה התובעת ביום 20.9.24 נענתה באופן מיידי ומאז לא שוגרו הודעות נוספות לתובעת, דבר אשר לשיטת הנתבעת מצביע על תום ליבה.

נסיונותיו של ביהמ"ש להביא את הצדדים להסכמה עלו בתוהו וחבל.

במהלך בירור התביעה הוריתי לתובעת להגיש רשימת הודעות מסודרת, מאחר שלכתב התביעה צורפו מסמכים שמהם היה קשה מאוד להבין את מספר ההודעות ואת תוכנן.
התובעת הגישה לביהמ"ש רשימה, שלא נתמכה בתצהיר, ובה פורטו למעלה מ- 500 הודעות, דבר המהווה הרחבת חזית אסורה.
מעבר לכך, טוענת הנתבעת כי אין מדובר ב- 5 או 6 הודעות ששוגרו לתובעת בו זמנית, אלא במסרון אחד בעל מספר עמודים אשר פירט עניינים שונים הרלוונטיים לצרכני קנביס רפואי המעוניינים בכך, ועל כן רבות הן ההודעות שנספרו על ידי התובעת כהודעות נפרדות, הן בעצם הודעה אחת.

הנתבעת לא יכלה להראות לביהמ"ש מסמך הסכמה או אישור של התובעת לקבלת המסרונים, ועל כן בהעדר מסמך מסוג זה יש לדחות את טענת ההגנה של הנתבעת לפי שיגור המסרונים היה בהסכמה.

באשר לטענת התובעת לרגישות יתר למסרונים, טענה זו לא נתמכה בתימוכין כלשהם ולא הוכחה.

כאשר התובעת נשאלה מדוע חלפה למעלה משנה מיום קבלת המסרון הראשון בחודש 4/23 ועד הודעת הסר ששלחה בחודש 7/24, כאשר לשיטתה באותה תקופה קיבלה מאות הודעות ש"הקפיצו" אותה, לא מסרה מענה מניח את הדעת והסבירה כי בנה הוא זה ששלח את הודעת ה"הסר" רק חודש 7/24.

באשר לטענת הנתבעת כי לאחר הודעת ההסר הראשונה הסירה את התובעת מרשימת התפוצה ולא ידעה כי התובעת מצויה ברשימת תפוצה נוספת, אציין כי מבחינה עובדתית אני מאמין לנציג הנתבעת, אולם דבר זה אינו גורע מחובתה של הנתבעת לוודא, שאדם המבקש להסירו מרשימת תפוצה יוסר ממנה ולוודא כי הוא עדיין מסכים להכלל ברשימת תפוצה אחרות, ככל שקיימות.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

תאד"מ 47009-11-24 בוהארון צרפתי נ' בית מרקחת בריאות הדר בע"מ

תיק חיצוני:

בקביעת הפיצוי שלו זכאית התובעת יש להעדיף פיצוי גלובלי המתחשב בקריטריונים שיפורטו להלן על פני חישוב נוסחתי של מספר ההודעות כפול פיצוי לכל הודעה.
במסגרת הפיצוי הגלובלי נתתי דעתי לשיקולים הבאים:
לחובת הנתבעת יש לזקוף את השיקולים הבאים:
1. ריבוי ההודעות הפרסומיות מטעם הנתבעת.
2. משלוח ההודעות הפרסומיות גם במהלך סופי שבוע וחגים.

לזכות התובעת יש לזקוף את השיקולים הבאים:
1. העובדה שמיד לאחר הודעת ההסר בחודש 9/24 חדלה מלשגר פרסומים לתובעת.
2. לאחר הודעת ההסר בחודש 7/24 הסירה הנתבעת את התובעת מרשימת תפוצה מסוימת, ובכך גילתה תום לב, אם כי היה עליה לוודא שהתובעת מוסרת גם מרשימת התפוצה הנוספת.
3. משך הזמן הרב, 15 חודשים, שבהם נמנעה התובעת מלפנות לנתבעת בהודעת "הסר", הודעה שיכולה היתה לעצור או לייתר את רוב רובן של ההודעות שנשלחו מן הנתבעת לתובעת ללא הסכמתה. הסברה של התובעת לכך שלא שלחה הודעת הסר משך זמן כה רב אינו מניח את הדעת.

לאור מכלול השיקולים ומשמצאתי כי הנתבעת פעלה בתום לב וכי מדובר לכל היותר בשגגה של הנתבעת, אני פוסק לתובעת פיצוי גלובלי בגובה 5000 ₪.
מעבר לכך ונוכח הפער בין סכום התביעה לבין הסכום שנפסק בסיכומו של דבר, אני מורה כי כל צד ישא בהוצאותיו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך התקופה הקבועה בחוק.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט